

Český rozhlas

.....

Centrum výroby Tvůrčí skupina Drama a literatura

Vedoucí skupiny: Martin Velíšek

Dramaturg: Martin Velíšek

Režie: Aleš Vrzák

**Paul Plamper
Julian Kamphausen**

NEZROZENÍ

(Die Unmöglichen)

původní rozhlasová hra

Přeložil Michal Kotrouš

Postavy:

VYPRAVĚČ

HANA - matka

GREGOR - otec

FABIÁN – možný syn 1

MAX - možný syn 2

AMÉLIE – možná dcera

KOLEGA – Gregorův kolega z práce

KAMARÁDKA – kamarádka Hany

SESTRA – sestra v londýnské nemocnici

PORODNÍ ASISTENTKA

LÉKAŘ - PORODNÍK

CHODEC 1+2 – nezletilí v metru / ve vlaku

MALACHOV – ruský tanečník

ANTONIE – Maxova žena

LÉKAŘ

ANGELIKA – druhá žena Gregora

VNUK – syn Maxe a Antonie

ŽENA

1. SCÉNA: Byt Hany a Gregora.

- VYPRÁVĚČ „Nezrození“ – rozhlasová hra Paula Plampera a Juliana Kamphausena.
Seznamte se s manželi Wendtovými.
- HANA Ahoj Gregore.
- GREGOR Ahoj Hano.
- HANA Skoro jsem běžela, brala jsem schody po dvou.
- VYPRÁVĚČ Oba jsou nositeli dědičné choroby cystická fibróza.¹
- HANA Gregore, já si to tady napsala. Našla jsem si o tom v práci jeden článek.
- VYPRÁVĚČ Pravděpodobnost, že jejich dítě touto chorobou onemocní, je asi 25%.
- HANA Říká se tomu PGD - preimplantační genetická diagnostika.²
Už se nemusíme bát mít děti. Teď se to dá vyloučit. Prostě do mě vloží zdravý dítě! Tak jsem to teda pochopila.
- GREGOR A je to úplně jistý?
- HANA Úplně jistý!
- GREGOR To je neuvěřitelný. Takže my můžeme mít děti. Hano, jestli je to pravda, tak si jedno uděláme.
- HANA Už teď vypadáš jako tatínek!
- GREGOR Já už jsem tatínek.
- VYPRÁVĚČ Preimplantační genetická diagnostika je metoda na pomezí asistované reprodukce a klinické genetiky, která dokáže rozpoznat dědičné choroby již v embryonálním stadiu.

2. SCÉNA: Hana po těhotenském poradenství, na ulici.

1 https://cs.wikipedia.org/wiki/Cystick%C3%A1_fibr%C3%B3za

2 https://cs.wikipedia.org/wiki/Preimplanta%C4%8Dn%C3%AD_genetick%C3%A1_diagnostika

HANA (telefonuje) Ale ono je to zakázaný. Cože? Gregore, preimplantační genetická diagnostika je striktně zakázaná. Doktorka mi dokonce řekla, že pokud ji podstoupím, nemůžu být dál její pacientkou. Cože? Musí se to přece dát udělat někde v cizině, nebo já nevím.

3. SCÉNA: Gregor s kolegou v práci, u nápojového automatu.

GREGOR Takže, podle německýho zákona na ochranu embrya to povoleno není. Asi že v Německu máme se selekcí svý zkušenosti. To je jasný.

KOLEGA To jo.

GREGOR Jasně, to se dá pochopit. Hele, jen si to představ. Při tý preimplantační diagnostice se může stát, že vznikne dvanáct embryí a z toho se vezme jenom jedno.

KOLEGA No jo, ale asi se nechceš se ženskou dohadovat, aby si nechala vzít dítě, ne?

GREGOR Ne, to ne. To máš pravdu.

KOLEGA No právě. To je zkrátka pokrok, kamaráde.

GREGOR Jo, já vím, to je v pohodě. Jenže ...

KOLEGA Taky přece pracuješ na počítači a nekreslíš všechno fixama, ne?

GREGOR Tahleta korektnost nás všechny zahubí. Člověka to dostává do kleští. Já už na to kašlu. Vždyť je to jednoduchý – narovinu: nedokážu si představit, že budu vychovávat postižený dítě. Prostě si to nedovedu představit. Otevřeně to přiznávám. Fakt.

KOLEGA To je přece jasný.

GREGOR Mám s tím prostě problém. Zkrátka nemůžu.

KOLEGA No, tak v tom případě je to v pořádku. Uděláš správněj krok. Jeď do Anglie. A nech si to zkontrolovat.

GREGOR Myslíš?

KOLEGA No jasně !

4. SCÉNA: Hana a její kamarádka, v kavárně.

KAMARÁDKA A proč až do Londýna? Tak si prostě nechte udělat vyšetření plodový vody, když se bojíte, ne? Pak uvidíš, co se dá dělat.

HANA Ale co pak? Když nebude něco v pohodě, můžu si to nechat maximálně vzít. Znáš tu kamarádku Bettiny, ne? Ta to tak měla. Byla skoro v pátým měsíci a dítě bylo dost těžce postižený. A musela se rozhodnout, jestli si to dítě chce nechat nebo dát vzít. A to nechci. To je přece hrozný!

KAMARÁDKA Já nevím, takhle manipulovat s genama se mi nezdá moc dobrý. Z principu.

HANA To přece není žádná manipulace. Jenom se to otestuje. To je na tom to dobrý. Prostě se to zkontroluje. Zjistí se, jestli je to dítě zdravý, a pak se nechá dát dovnitř. A je to, pohoda, tečka.

KAMARÁDKA Ale mně to přijde tak nějak nepřírozený, ne?

HANA Ale proč? Když už existuje taková možnost, byla bych přece blbá, kdybych ji nevyužila. Stejně nejsem taková ta eko a bio, nikdy bych třeba nerodila doma. Prostě chci do porodnice, tam na mě dají pozor. Porodit dítě někde na koberci, to bych teda nemohla. To nikdy.

5. SCÉNA: V bytě Hany a Gregora.

GREGOR (*vyplňuje formulář*) Jméno: Gregor Wendt. Zaměstnání: grafický designér. Tak, a teď tohle. To je jako jídelní lístek. Nabízejí tady dvě verze. Hele, podívej, tady se zaškrtně určitý počet nemocí, který se pak vyselektují. To je například cystická fibróza. A ta je tady taky..

HANA To je na těch pět chromozómů?

GREGOR Jo, pět chromozómů.

HANA A dole je toho víc?

GREGOR Jo, je tady ještě něco. Dá se toho zadat víc.

HANA Tak jo, to je lepší, ne?

GREGOR Tady máš daleko větší výběr nemocí, dá se toho vyloučit mnohem víc. Ty jo, tady jsou fakt úplně vzácný věci. Opravdu můžeme jít úplně na jistotu.

HANA Není to nějak výrazně dražší, ne?
GREGOR Není. Pojd', jdeme do toho.
HANA Jo, jinak něco nezadáme a pak si to budeme vyčítat.
GREGOR Přesně, nebo nám to bude vyčítat naše dítě. Máme vůči němu zodpovědnost. To je přece naprosto jasný.

6. SCÉNA: Na klinice v Anglii.

SESTRA Firstly, welcome to the fertility center. Thank you for coming. I've sorted out the contract for you. So you just take a read through and sign it here and here. And also some additional information for the disorders.

HANA Tady to musíš podepsat. Dobrý, já mám propisku. Na.
GREGOR 9000 liber? No jo, tak dobře, co se dá dělat, pojd'me na to.

Podepisuje.

SESTRA Okay. Gregor, if you like to follow me. We are going to do the sperm sample first.

GREGOR Right now?

SESTRA Yes, straight away.

GREGOR Dobře, já to teda zkusím, ano? (*libá Hanu*) Čau.

HANA Čau.

GREGOR Right here?

SESTRA Yes. And you'll be needing this cup. So when you're finished – if you could just leave it on the side.

GREGOR Okay.

SESTRA Would you need any stimulation?

GREGOR No, no, thank you.

SESTRA Are you sure?

GREGOR No, I'm fit.

SESTRA Magazines?

GREGOR No, no, no. Thank you.

SESTRA Okay.

VYPRÁVĚČ Paralelně s odběrem spermatu je ženě po předchozím hormonálním vyšetření odebráno několik vaječných buněk.

SESTRA The egg collection takes place in this room here.

HANA Hm.

VYPRÁVĚČ Neboť při umělém oplodnění stoupá s počtem vaječných buněk i počet potenciálních embryí.

HANA I have a question.

SESTRA Okay.

HANA Is it possible to make sure that I will have a girl?

SESTRA I couldn't tell you that.

HANA Hm.

SESTRA You have to ask Doctor Shabiri. So, if you'd like to take seat on the bed. Make yourself feel comfortable.

HANA Thank you.

SESTRA Okay.

HANA Bye, Mary.

SESTRA Bye, Hana.

7. SCÉNA: Hotel v Anglii.

GREGOR *(telefonuje s klinikou)* Three promising embryos? That sounds good! Okay, so see you tomorrow at the clinic. Bye, bye.

Hano, takže je to hodně dobrý. Prý jsme vyprodukovali tři „promising embryos“, tři slibný embrya.

VYPRÁVĚČ Každému z těchto embryí se odebere jedna buňka. Dědičná výbava těchto buněk se vyšetří kvůli genetickým vadám, aby se zjistilo, které embryo může být později implantováno.

GREGOR Zítřka v půl devátý.

HANA V půl devátý. Bože, to je za chvíli.

GREGOR Já neusnu. Fofrem do postele.

Oba se smějí.

HANA Slyšíš to? Venku? Zvony!

GREGOR To je Big Ben.

HANA Dokážeš si to představit?

GREGOR Co?

HANA Tady kousek od nás stojí v nemocnici tři zkumavky se třemi embryi. A z jednoho z nich bude naše dítě.

GREGOR Hm.

HANA Naše dítě!

VYPRÁVĚČ Ještě není rozhodnuto, které z vyšetřených embryí bude do dělohy paní Wendtové zavedeno. Představme si, že se dokážeme podívat do budoucnosti každého z těchto dětí. V první zkumavce se nachází embryo mužského pohlaví. Jak by probíhal jeho porod?

8. SCÉNA: Porodní scéna - Fabián.

Hana sténá a křičí u porodu.

LÉKAŘ Porodník Tak, ještě jednou pořádně zatlačte, paní Wendtová,
ještě jednou pořádně zatlačíme a děťátko je venku.

ASISTENTKA Ještě jednou vydechnout... a super! Bravo!

HANA Joooo.

ASISTENTKA Tak, a je venku.

LÉKAŘ P A máme ho tady!

Novorozenec křičí.

HANA Tak ty seš ten Fabián!

GREGOR Je všechno v pořádku?

HANA Je to kluk.

LÉKAŘ P Na první pohled ano. Za chvíli se na něj podíváme trochu víc,
ale na první pohled je všechno v pořádku.

HANA *(k dítěti)* Ahoj, ty seš ale roztomilej!

LÉKAŘ P Srdíčko je v pořádku, dýchá bez potíží.

HANA Podívej. Bože můj, ty seš sladkej.

GREGOR Není nějak moc malý?

LÉKAŘ P Není, to je normální, je to v normě.

HANA Gregore, je úplně normální.

LÉKAŘ P Možná má jenom trochu nižší váhu.

GREGOR Připadá mi strašně malinký, jako myška.

HANA Ahoj, mužičku. Ahoj.

9. SCÉNA: Porodní scéna - Max.

VYPRÁVĚČ Embryo ve druhé zkumavce má rovněž mužské chromozómy.
Nyní si představme po porodu tohoto chlapce.

Dítě hodně nahlas křičí.

HANA Bože, myslela jsem, že prasknu. Podívej se, to je ale chlapák.
Copak budeš zač? Určitě z něj bude sedlák.

GREGOR A není to problém, že přišel na svět císařským řezem, nebo tak
něco?

LÉKAŘ P Vůbec ne.

GREGOR Ale asi to nebude Fabián, co?

HANA Ne, je dost maxi, co?

GREGOR Maxi? Ano! Tak to bude Max!

HANA Ty seš teda Bivoj.

GREGOR Úplnej Herkules. No, jen si pořádně zakřič.

10. SCÉNA: Porodní scéna - Amélie.

VYPRÁVĚČ Ve třetí zkumavce se nachází embryo ženského pohlaví.

Hlasitý křik.

GREGOR Ano!

Hana u porodu křičí.

HANA Uf, a je venku!

ASISTENTKA *(ke kolegovi)* Musíme ho ještě pořádně odsát.

LÉKAŘ P Půjdeme s ním na malou chvilku vedle, pořádně mu vyčistit plíce od plodové vody. Aby mohlo lépe dýchat.

GREGOR Je všechno v pořádku?

LÉKAŘ P Ano, zatím ano. Zůstaňte pěkně u své ženy. Hned jsme zpátky

GREGOR Ano, ale...

HANA Ano.

ASISTENTKA Odnesu ho jenom na chvilku.

HANA Ano, ale co se děje?

GREGOR A co teď?

HANA Já nevím. Co je?

GREGOR Myslím, že mu...

Hana zhluboka dýchá.

GREGOR Jestli tomu dítěti něco je, tak je zažaluju. Já je zničím!

Dveře se opět otevřou. Vejde lékař.

LÉKAŘ P Takže maminko a tatínku...

HANA Co se stalo?

LÉKAŘ P Nejdřív ho ještě musím ukázat dětskému lékaři.

HANA Co se stalo? Prosím vás, řekněte mi to!

LÉKAŘ P Vypadá poněkud – má určité znaky...

HANA Jaké znaky

GREGOR Cože?

HANA Bože, Gregore, já se zblázním!

LÉKAŘ P Ano, má poněkud šikmo posazené osy očních víček a kořen uší poněkud nízko a co je nejnápadnější, je nepřerušovaná příčná rýha na dlani.

HANA (*zoufale*) A co to znamená?

GREGOR Cože?

LÉKAŘ P U některých dětí s takovými znaky později vyjde najevo, že mají trizomii 21. chromozómu neboli Downův syndrom. Ale ještě není nic jisté.

GREGOR Ale to přece není možný.

LÉKAŘ P Je to pouze můj dojem. Můj první dojem.

GREGOR Ano? Tak si ho nechte pro sebe.

LÉKAŘ P Taky mě to mrzí.

GREGOR Trizomie vůbec nepřipadá v úvahu.

HANA Tak se na to ještě prosím podívejte!

VYPRÁVĚČ O dva týdny později, ještě v nemocnici.

HANA Už se těším, až mě odsud pustí. (*Mimino vydává spokojené zvuky*). Co ty, žabičko.

GREGOR Tak co, Hano, jak ti je?

HANA Jsem hrozně unavená.

GREGOR Jasně, ze všeho nejdřív se musíš dát dohromady.

HANA Ano.

GREGOR A pak si taky musíme trochu promluvit o tom, co budeme dělat.

HANA Jsem děšně unavená. Já už ani nic necítím. Gregore, já tady každou noc seděla. A dost často jsem měla v ruce polštář, říkala jsem si, že ho prostě to... Prostě že jí ten polštář přimáčknu na hlavičku a hotovo! To je ale hrozný, že mě napadají takový věci, co?

GREGOR Ale ne, je to hrozný, ale že tě takový věci napadají, je přece normální. To ti nemůže mít nikdo za zlý. To je ze zoufalství. Ale dneska má všechno svoje řešení, rozumíš?

HANA Ano.

GREGOR Takže například můžeme – teda, teď mě prosím nechápej špatně, ano? Slib mi to.

HANA (*souhlasně*) Hm.

GREGOR Takže, například bychom to dítě mohli dát někam, kde se o něj postarají lidi, který na to mají školy, takže to zvládají. My přece takový věci neumíme.

HANA Gregore, já myslím, že bych jí mohla mít v pohodě u sebe. Já už ji mám vlastně ráda. To je strašně zvláštní. (*rozpláče se*) Já ji mám fakt ráda. Ty, ty jedno zvláštní dítě, ty tvoje napuchlý očička. Víš, jak se jmenuje?

GREGOR Co? Tys jí dala jméno?

HANA Ano. Amélie.

GREGOR A to ses jako rozhodla úplně sama, nebo jak?

HANA Ano.

GREGOR Beze mě?

HANA Ano.

11. SCÉNA: Max při hraní.

VYPRÁVĚČ Představme, jak by se naše tři životy mohly ubírat dál. Co z těch kojenců vyroste? Jaký bude například Max, až mu budou, řekněme, čtyři roky?

Max si hraje s autíčky.

MAX Uííí, bouračka! Džžžž. Tak a všichni jste mrtví.

HANA Maxíku? Maxi! Pojd' me si zahrát na klavír. Trochu.

MAX Ne. Mně se nechce.

HANA Chvilku. Podívej, jak tam ten klavír stojí chudák sám. Čeká na tebe. Koupili jsme ho jenom kvůli tobě.

MAX Neee.

GREGOR Pojd' sem, Maxíku. No pojd' ke mně, ty můj pašáku. Ty seš ale silnej. Ty máš svaly, co?

MAX Jsem silnější než ty!

GREGOR Úplnej zápasník. Au... Au, ten má teda sílu... au!

HANA Musíš dávat trochu pozor. Můžeš někomu i ublížit.

12. SCÉNA: Fabián u klavíru.

VYPRÁVĚČ A co vyrostlo z Fabiána? Když mu bylo, řekněme, šest?

Na pozadí slyšíme hrát klavír. Zvoní telefon.

GREGOR Hano?

HANA Ahoj. Máš chvíliku?
GREGOR Ano.
HANA Fabián sedí už hodinu u klavíru. Zavřel se v pokoji a cvičí.
GREGOR Cože? On šel sám do pokoje, aby hrál na klavír?
HANA Jo! Přitom měl hodinu klavíru teprve dvakrát. Poslechni si to, dám telefon na dveře. Počkej.
GREGOR (*užasle*) Ne.
HANA Slyšíš to?
GREGOR To snad není...
HANA Neuvěřitelný, co?
GREGOR No to je teda...
HANA Jo, neuvěřitelný. Já mám takovou radost.
GREGOR To prostě jen tak hraje?
HANA (*směje se*) Jo! A říká – nerušit! Zavře dveře a sedne si ke klavíru. A začne.

13. SCÉNA: Amélie nechce jíst.

VYPRÁVĚČ A jak vyrostla Amélie?
GREGOR Proč ji krmíš?
HANA Gregore, neplet' se do toho.
GREGOR Je jí osm. Musí zvládnout jíst sama!
AMÉLIE Seš starej páprda!
HANA Amélie, přestaň. Nebo se tatínek zase naštve. Tak šup, jez už konečně.
GREGOR Amélie, takže já jsem starej páprda? Amélie?
AMÉLIE Jo.

HANA Amélie, no tak, zkus to ještě jednou.
GREGOR Tak už toho nech. Vždyť už jí sama...
AMÉLIE Dej mi pokoj.
GREGOR Když ji dáš prostor, aby se to mohla naučit...
HANA Vždyť nic nedělám.
GREGOR Tak proč si zase bereš tu lžičku?
AMÉLIE Tati!
GREGOR Ty zkrátka nejsi schopná...
HANA Prosím tě, nerozčiluj se zase.
AMÉLIE Tati, buď prosím tě zticha!
HANA Nech ji v klidu jíst.
GREGOR Jo, vždyť už mlčím.

Amélie se vysmrká do trička.

HANA Amélie, nemůžeš smrkat do trička. Promiň. To je fakt nechutný!
GREGOR (*ztrácí nervy*) Já to nedám! Ani dívat už se na to nemůžu. Prostě nemůžu! Tohle je jedno velký utrpení. Sorry.
HANA Co to má jako znamenat? „Já to nedám“?
GREGOR Nevím, co na tomhle všem má být dobrýho.

Amélie se zase hlasitě vysmrká.

HANA Amélie, mohla bys na chvílku ven? Tatínek chce se mnou mluvit.
GREGOR Vždyť tomu stejně vůbec nerozumí.
HANA Prosím tě, nech toho.
GREGOR Co je tohle za život, co my tady vedeme? Co je to za život?

Hana se hluboce nadýchne a vydýchne.

14. SCÉNA: Fabián nastavuje záznamník.

FABIÁN Takže – zvednout sluchátko. Zmáčknot nahrávání.
GREGOR Hele, Fabián zvládne všechno. To je prostě neuvěřitelný!
HANA Vůbec bych nevěděla, co zmáčknot.
FABIÁN Teď taky nevím.
GREGOR Ale jdi, Fabiáne, nedělej...
FABIÁN Až zmáčknu tohle, tak řekneš „Tady jsou...“. Všechno jasný,
 mami?
HANA Tady jsou Hana...
FABIÁN Fabián...
GREGOR a Gregor
HANA/ GREGOR/ FABIÁN Wendtovi.
FABIÁN Bohužel nejsme doma, ale můžete nám zanechat zprávu.

Všichni tři se začínou smát.

HANA Ale ne, to se nepovedlo.
FABIÁN Stop. Zmáčknu jsem to moc pozdě. Uvidíme, jak se to
 nahrálo.

Pípnutí záznamníku. Právě nahrané se začne přehrávat. Všichni tři se zase rozesmějí.

HANA Necháme to takhle. Nebo je to blbý?
GREGOR Není, je to vtipný.

FABIÁN Tak jo. Musím ještě cvičit. (*odejde z místnosti*)
GREGOR (*k Haně*) Ten má teda našlápnuto.
 (*k Fabiánovi*) Co to vlastně hraješ?
FABIÁN No co asi? (*uhodí do kláves*) Krachmaninova! (*začne hrát*)

Gregor se směje.

HANA Co říkal? Krachmaninova? To je teda dáreček.

Mocné závěrečné akordy klavíru.

15. SCÉNA: Max jako mladistvý, s rodiči v autě.

Otevřou se dveře od auta.

MAX A já jsem byl fakt nejlepší. Takže mě oslovili a chtějí mě do juniorskýho týmu.
HANA Páni, to mám radost!
MAX Jo, je to super.
HANA A do obrany, nebo do útoku?
MAX Na střed.
GREGOR Hele, Maxi, to sedadlo je zase posunutý.
HANA Prosím tě, můžeš už jet?
GREGOR A podívej se na tachometr – je tam o 120 kilometrů víc! Maxi, tobě snad přeskočilo! Je ti 16! Ještě nemáš řidičák.

HANA Můžeme už prosím tě jet?
MAX Tati, já řídím líp než ty.
GREGOR Jo, to se ještě uvidí. Ale až za dva roky.
MAX Tak jedeme, ne?

Gregor nastartuje.

GREGOR A přestaň mě pořád komandovat! Nebo bude fakt zle!
HANA Pozor, musíš... Pozor!
MAX Couváš jak ženská.
HANA Prosím vás, nemůžete spolu někdy mluvit v klidu?
MAX Táta řídí skvěle. A teď ještě jedeme, nebo už zase parkujeme?
Kdybys to třeba zkusil tady vlevo...

Kvílení pneumatik.

GREGOR Tak, a teď už toho mám fakt dost.

Šarvátka mezi Gregorem a Maxem. Na ulici zatroubí jiné auto.

MAX Au!
GREGOR Říkám ti, nech toho!
HANA Koukej na cestu. Zbláznil ses?
GREGOR Je ti šestnáct. Měl by ses trochu...
MAX Ti hrabe, nebo co?
HANA Gregore, dívej se prosím tě dopředu!
GREGOR Mě ne, mladej, mě ne.

HANA Přece se nemůžeš za jízdy otáčet dozadu. Máš rozum?
MAX Jestli mě ještě jednou praštíš, tak ti to vrátím!
GREGOR To si zkus.
MAX Jo.
GREGOR S tebou si to vždycky rád rozdám.

16. SCÉNA: Fabián a jeho rodiče o novinových kritikách koncertu.

HANA Je skromný a to se zúročí.
GREGOR Ano, člověk má pocit, že je takový...
HANA Soustředěný...
GREGOR ... už hraje jako...
HANA ... je virtuózní...
FABIÁN Bavíte se o mně, jako bych tu nebyl.
HANA Tak nás nech, nás to baví.
GREGOR Četl jsi už tuhleto kritiku? Jen ten titulek: Zázrak nezná hranic. Šestnáctiletý Fabián Wendt zapůsobil s Mozartem a Prokofjevem v mnichovském Herculově sále.
FABIÁN Jenže dvě třetiny článku jsou o tom, jak jsem se k tomu koncertu dopravoval. Co bylo předtím. Ale ani slovo o koncertě samotném. Vyústění talentu zázračného dítěte. Ale mně je šestnáct, ne? Možná jsem jenom zázračný dítě, nic víc.

GREGOR Ale prosím tě.
FABIÁN Já už nejsem dítě.
GREGOR Fabiáne, Fabiáne.
FABIÁN Až mi bude osmnáct, pořád mě budou brát jako bývalý zázračný dítě.

17. SCÉNA: Max na obchodní akademii, Gregor to vypráví kolegovi.

GREGOR Hele, chtěl jsem ti říct...
KOLEGA Ano?
GREGOR Maxe přijali na ekonomku.
KOLEGA Nepovídej?
GREGOR Jo, vzali čtyři ze tří set uchazečů, představ si to.
KOLEGA Fakt? Tak to gratuluju! Vyřid' mu to ode mě.
GREGOR Taky proto musel hodně udělat. Pěkně na tom zamakal. To teda musím říct.
KOLEGA Jo, to je asi dneska potřeba.
GREGOR Musíš mít tah na branku, to ti řeknu. A to on má.
KOLEGA No jistě, po tátovi. (*Směje se*)

18. SCÉNA: Mladiství nadávají Amélii a Gregorovi, v metru.

Hlášení na nástupišti.

GREGOR Všechno v pořádku, Amélie?
AMÉLIE Dobrý.
CHODEC 1 *(v pozadí)* Hele, ta holka, jak vypadá. Má nějaký divnej ksicht.
GREGOR Je tady nacpáno, co?
AMÉLIE Jo, stašně nacpáno.
CHODEC 1 *(ke Gregorovi)* Dá se to někde koupit? Umí to něco? Vydává to nějaký zvuky?
CHODEC 2 To je tamagoči nebo tak něco? Hele, znáš přece takový ty vajíčka, ne?
CHODEC 1 Jo jo, znám.
CHODEC 2 Teď se to zase prodává. Musíš to různě zalejvat a potom krmit.
GREGOR Promiňte, o čem je řeč?
CHODEC 1 S váma se nikdo nebaví.
CHODEC 2 On se s váma nebaví, protože s sebou máte takovouhle holku, víte?
GREGOR Aha, tak to jo.
AMÉLIE Tati, co chtějí?
CHODEC 2 Jo, a už toho má plný zuby.
CHODEC 1 Je to pěkně hnusný se na něco takovýho koukat. Chápete to? Když jedu vystresovanej z práce, nemám na něco takovýho náladu.
GREGOR Jo, to je vidět. Tak se koukejte na druhou stranu.
CHODEC 1 Něco takovýho nebylo kdysi vůbec přípustný.
GREGOR Za to byli přípustný lidí, jako vy.

CHODEC 1 Já s váma vůbec nehodlám diskutovat, jasný?

GREGOR Jo, vy totiž diskutovat vůbec neumíte.

CHODEC 1 Myslíte, jo? Trochu to hrotíte, ne? Abych vám jednu
nefláknul...

GREGOR Kdo tady co hrotí? No? Kdo? (*k Amélii*) Pojd', Amélie.

CHODEC 1 Aby mi neruply nervy. (*k chodcovi 2*) Hele, ty copánky!

AMÉLIE Nech mě na pokoji!

GREGOR Dej ty ruce pryč!

CHODEC 1 Hej! No no no! -

GREGOR Nešahej na mou dceru!

CHODEC 1 Já se tvý dcery vůbec dotknout nechtěl.

GREGOR Dej si bacha! Necháš mou dceru na pokoji, jasný?!

CHODEC 1 Hele, klídek, jo.

GREGOR A vypadni odsud, okamžitě, jasný?

CHODEC 1 Co do mě strkáte?

GREGOR Tak hele, okamžitě odsud vysmahneš, nebo uvidíš ten virvál.

CHODEC 1 Stejně musím vystupovat. Uklidni se, ty socko!

CHODEC 2 Ještě, že už vystupujeme.

GREGOR Kreténe!

CHODEC 1 Vy jste kriplové, oba dva!

Dveře vlaku se se zasyčením otevřou.

AMÉLIE Ty jo! Páni! Ses mě teda zastal.
GREGOR Seš na mě hrdá?
AMÉLIE Jo, jsem na tebe fakt hrdá.
GERGOR V tom případě jsem hrdej já na tebe.
AMÉLIE Díky.
GREGOR Budu tě hlídat jako oko v hlavě. A ty budeš pořád se mnou,
ano?
AMÉLIE Díky, tati.
GREGOR To jsme jim to nandali, co?
Oba se smějí.
AMÉLIE Jo, to jo.
GREGOR To jsme jim to spolu nandali.

19. SCÉNA: Max nestuduje, nýbrž obchoduje s auty.

Odemykání dveří od bytu. Gregor vstoupí do bytu.

GREGOR Hano? Maxi? Můžete prosím na chvílku?
HANA Ano, momentík.
GREGOR Žádnej momentík, teď hned!
MAX Co se děje?
HANA Tak nás nenapínej. Co se stalo?

GREGOR Maxi, byl jsem dneska na ekonomce. Chtěl jsem tě tam vyzvednout a zajít s tebou někam na jídlo. Nikde jsi tam nebyl. Tak jsem zašel na studijní. A co se tam nedozvím? Žes tam nikdy nebyl. Ty ses na tý škole nikdy neobjevil. A moc dobře víš, že to pro tebe byla ohromná šance. Kde je těch 35.000 eur, co jsi ode mě dostal na studium? Kams je dal?

Rozpačité mlčení.

GREGOR Prosím, já poslouchám.

MAX Ty chceš vědět, co jsem udělal s těma třiceti pěti tisíci?

GREGOR Ano, to bych rád, ale okamžitě!

MAX Já je investoval, tati.

GREGOR Aha, aha. Takže investoval, jo?

MAX Jo, investoval. Normálně jsem je investoval. Založil jsem si živnost, obchoduju s autama. Parádně se to rozjelo.

GREGOR S čím že obchoduješ?

MAX Obchoduju s autama.

HANA Jo, obchoduje s autama.

GREGOR Ty kšeftuješ s autákama?

MAX Jo. Teda, ne, poslouchej mě.

GREGOR Ty seš přiblíblej, primitivní překupník aut?

HANA *(s výčitkou ke Gregorovi)* No tak ale... Gregore...

MAX Dávej pozor. Vyřizuju to všechno z domova.

GREGOR Aha, tak z domova? A kde to teda děláš?

MAX Nehodlám mít knírek a běhat po nějaký industriální zóně. Takový vzdělání já nepotřebuju. K čemu je mi třeba hospodářská etika? Nebo dějiny hospodářství? K čemu je mi celá ekonomka? Já to všechno umím.

GREGOR Aha, tak ty to všechno umíš, jo?

MAX Jo. Proč bych tam marnil čtyři roky času? Teď mi je dvacet. Ve čtyřiaadvaceti chci být už někde úplně jinde.

GREGOR Tak to jsem teda zvěďavej, kde ve čtyřiaadvaceti budeš. To sem fakt zvěďavej.

MAX Jsem svým vlastním šéfem. Narovinu: je to smutný, ale já jsem ve dvaceti o hodně dál, než kams to doted' dotáh ty.

Gregor mrští sklenkou o zem, tak se rozletí na střepy.

GREGOR *(s potlačovanou zlostí)* Takže, podívej, já ti teď něco řeknu: tenkrát udělali doktoři obrovskou chybu, že vybrali zrovna tebe. Bohužel to vypadá, že nejlepší genetickej materiál se vyvinul do velkého parchanta. A já už tě nepovažuju za svého syna.

HANA *(vyděšeně)* Gregore!

GREGOR Nemáme spolu už vůbec nic společného. To si pamatuj!

HANA Co to povídáš? Co nerouhej se!

MAX *(zaraženě a sarkasticky)* Díky, tati. Fakt moc díky.

(přemýšlivě) Takže já jsem ten špatnej? Bud' taky někdy hrdej.

GREGOR Ode mě už nedostaneš ani cent. Těch třicet pět tisíc, to bylo všechno. To bylo to poslední, co jsem udělal pro svého syna. Jinak mi seš naprosto ukradenej!

20. SCÉNA: Améliiny školní výsledky a kamarádky.

HANA Pojd' ke mně, Amélie.

AMÉLIE Ne, prosím ne.

GREGOR Amélie, co novýho ve škole? Řekni mi něco.

AMÉLIE Špatný. Blbý počty.

GREGOR Počty?

AMÉLIE Jo, nesnáším počítání.

HANA Ale to ti jde přece moc dobře, ne, Amélie? Dívala jsem se to do sešitu.

AMÉLIE Počítat peníze je strašně těžký.

GREGOR Co je těžký?

AMÉLIE No, počítání penež, to je strašně těžký.

GREGOR Počítání peněz?

HANA Počítat peníze je těžký, to je pravda.

AMÉLIE To mi vůbec nejde.

GREGOR Ano, ale od toho jsem tady přece já. To se učit nemusíš, to dělám já. Řekni, pardon, paní učitelko, ale já počítat nemusím, mám tátu, který počítá za mě.

AMÉLIE Ne.

HANA Ale sedíš ještě vedle Zuzky, ne?

AMÉLIE Jo, vedle nejlepší kamarádky.

GREGOR Aha.

HANA Tak vidíš!

GREGOR A ta ti nemůže trošku pomoci?

AMÉLIE Může, pokud je to nejlepší kamarádka.

GREGOR Pokud je to nejlepší kamarádka? Ty si nejsi jistá, jestli je to tvoje nejlepší kamarádka?

AMÉLIE Nevím, jestli je to moje nejlepší kamarádka.

HANA Ale vždyť k nám pořád chodí.
GREGOR Ty si nejsi jistá?
AMÉLIE Ne, má novou kamarádku.
GREGOR Co? Novou kamarádku?
AMÉLIE Já mám taky novou holku.
HANA Koho máš?
AMÉLIE Mám novou milenku.
GREGOR Ano?
AMÉLIE Ano.
GREGOR A co děláte?
AMÉLIE Jsme zamilovaný.
GREGOR Jste zamilovaný?
AMÉLIE Ano.
GREGOR To je ale hezký.
AMÉLIE Žensky zamilovaný.
GREGOR Žensky zamilovaný?
HANA Nedávno tady přece byla. Vždyť jsi ji viděl, Gregore. Byla tady.
GREGOR Která to byla? Teď si nemůžu vzpomenout.
AMÉLIE Byla tady.
HANA Taková malá, taky s takovými copánky. Taková, hrozně miloučká.

21. SCÉNA: Hana a Gregor vyzvedávají Fabiána na letišti.

GREGOR Tak povídej, Fabiáne, copak jsi jim zahrál v New Yorku?
Čímpak jsi ty Newyorčany nadchnul?

FABIÁN Hrál jsem Beethovenovy sonáty.

HANA Ó, zase tak smutný věci.

FABIÁN Jo, smutný. No a?

HANA Pořád hraješ takový smutný věci.

GREGOR To byli všichni nadšený, ne?

FABIÁN To jo. Mám hrát něco veselýho?

GREGOR Hano, tak ho přece...

HANA Jo, něco radostnýho. Třeba něco z Haydna.

FABIÁN Veselá hudba neexistuje. To řekl Schubert, ovšem krátce před svou smrtí. Řekl prý: „Vy znáte nějakou veselou hudbu? Já ne.“

HANA *(se směje)* Tak to je dobrý, že jo? To je dobrý.

GREGOR *(se směje)* Krátce před svou smrtí?

Na ulici troubí protijedoucí auta.

FABIÁN Mami, pozor!

GREGOR Žádný strachy, Hana jezdí opravdu dobře. Viděl, jsi, jak reagovala?

FABIÁN Ale ten náklad'ák jsi málem přehlídla.

GREGOR Přesto zareagovala dobře.

HANA Já řídím ráda.

GREGOR Řídíš opravdu skvěle.

HANA Fakt?

GREGOR Proto vždycky sedávám tady vzadu. (*k Fabiánovi*) Věděl jsi to? I když jedeme jenom ve dvou. Protože když posloucháme hudbu, můžu si sednout přesně doprostřed. Abych slyšel pořádně stereo.

Všichni tři se smějí.

HANA Vždycky si sedá dozadu.

GREGOR A pak poslouchám muziku toho...

FABIÁN Koho?

GREGOR No, koho asi?

FABIÁN Ale nepovídej, tati! Promiň, ale já přece hraju jenom na klavír.

GREGOR Ano, není větší štěstí...

HANA To je pravda.

GREGOR ... než strčit do přehrávače cédéčko...

FABIÁN To jsi řekl moc hezky.

HANA ... který nahrál můj syn.

GREGOR Ano.

FABIÁN Nech toho, prosím tě.

GREGOR Ne, fakt!

FABIÁN Prosím tě, takový věci neříkej. To je přece...

GREGOR Taky nám vždycky moc chybíš.

HANA To je strašný, co? Když tady nejsi. To je hrozný.

FABIÁN Ale já nemůžu být pořád s vámi. Musíte si najít i něco jinýho!

HANA Ale jo, děláme různý jiný věci...

FABIÁN Když se vás zeptám, co jste celou dobu dělali, nikdy z vás nic nevypadne. To je pořád jenom: četli jsme kritiky, viděli jsme to a to... Dívali jsme se na „Svět kultury“.

GREGOR To se o tebe nemám zajímat?

FABIÁN Můžeš, ale musíte si přece taky najít něco svýho. Vy žijete jen skrze mně.

22. SCÉNA: Max ukazuje Gregorovi své nové auto, v podzemní garáži.

MAX Není to super?

GREGOR Jo, je to vlastně docela bezva.

MAX Taky jsem na to docela hrdej.

GREGOR Máš na co.

MAX Tak a teď nastartujeme. Tady tímhle tím, klíček patří minulosti.
Teď prostě uděláš jenom cvak!

Max nechá zaburácet motor.

Hustý, co?

GREGOR To jde jen tím čudlíkem?

MAX Jen tím čudlíkem.

GREGOR A ty víš, k čemu to všechno je? Všechny ty čudlíky? Je jich tu strašně moc!

MAX Jo, to jo.

GREGOR Třeba tohle – to je co?

MAX To je automatický imobilizér.

GREGOR Co?

MAX Automatický imobilizér. Aby s tím nemohl odjet každý blbec.
Taky to stálo dost peněz.

GREGOR Kolik to teda vlastně stálo?

MAX No, to asi radši nechceš vědět.

GREGOR Mně to přece říct můžeš.

MAX (*váhá*) No dobře, trochu ti napovím – to auto stojí daleko víc než 35.000, kamaráde, daleko víc!

23. SCÉNA: Hádka o Améliinu oblíbenou písničku.

AMÉLIE (poslouchá a zpívá si sebou) Anneliese, ach Anneliese, warum bist du böse auf mich?³

HANA (volá z vedlejší místnosti) Amélie! Už ni nepřečtu, hrozně se mi zkazily oči.

AMÉLIE (zpívá dál) Anneliese, ach Anneliese, du weißt ja, ich liebe nur dich.

HANA Amélie, mohla bys to prosím tě vypnout?

GREGOR Tak ji nech, Hano.

Amélie nesrozumitelně zpívá dál.

HANA Amélie, dej si to prosím tě tišejc.

GREGOR Ale proč? Vždyť to tady nikoho neruší.

HANA Prosím! Už to poslouchám pět týdnů. Takže si to ztiš.

GREGOR Ale nech toho, vždyť je to legrace.

HANA Jo, je to legrace, ale už to nechci poslouchat. (*křičí ještě hlasitěji*) Amélie, okamžitě to ztiš! Amélie, ale teď už budu opravdu zlá! Amélie, přestaň. Prosím tě, nech toho! Amélie, tak dost!

³ NAHRADIT - <https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Anneliese%2C+ach+Anneliese%2C+warum+bist+du+b%C3%B6se+auf+mich>

GREGOR Dej mi to. No tak, vypni to.

Hudba přestane hrát.

HANA Díky Bohu.

Hudba začne znovu hrát. Hana zle zakřičí.

HANA Amélie! Ale už toho mám dost. Prostě ti to vytáhnu ze zásuvky. Kde je tady šňůra? Už jsem tady, Amélie. Tak, a je to. Už na to nemám náladu. A je to. Nazdar!

AMÉLIE Ty vago, lezete mi pěkně na nervy.

Jde z místnosti a bouchne přitom dveřmi.

24. SCÉNA: První návštěva rodičů v Maxově loftu.

Max vejde s Gregorem, Hana se již v bytě nachází.

MAX *(ke Gregorovi)* Tak, a jsme tady.

HANA *(oba pozdraví)* Ahoj.

GREGOR Ahoj! Tak co?

HANA Trochu jsem ti tu uklidila. *(k Maxovi)* Tak co tomu říkáš?

MAX Pojď, ukaž se mi, jak ti to sluší.

Max a Hana se obejmou.

MAX No mami!

GREGOR O co jde, vy tajněšťkáři?

MAX Vypadáš báječně!

HANA No podívej se. Mám nové boty a kabelku. Koukni na to!

MAX Ty sis vybrala kabelku od Tod'se? To je super.

GREGOR (*pohrdlivě*) Od Tod'se.⁴

MAX Myslím, že ti sluší.

GREGOR Tu jsi jí koupil ty, nebo co?

HANA (*otevře zip kabelky*) Pravá kůže. Jo, vybrala jsem si jí já a on mi jí zaplatil.

MAX Seš úplně jinej člověk! Skvělý!

GREGOR Můžu si to aspoň v klidu prohlídnout? Nejdřív auto, potom kabelka, pak boty. Co mám ještě dneska všechno obdivovat?

MAX Nedáš si presso?

Zvuk kávovaru, plní se šálky.

GREGOR (*k Haně*) Poslechni, tys tady vypila celou tuhle flašku?

HANA Jsem tady přece už od rána.

GREGOR Je teprve poledne. Tys vypila za dopoledne celou láhev prosecca?

HANA Buď zticha.

GREGOR Jak – buď zticha?!

HANA Hergot, nech už toho! To je moje věc.

GREGOR Odcházíme.

MAX Tak, a tady je posilovna. Nechceš si tady něco vyzkoušet?

GREGOR Ne, nemám tolik síly jako ty.

⁴ NAHRADIT Tod's kabelky

MAX Můžu ti pár závaží ubrat. Co ty na to?

GREGOR Jo, jo, klidně.

MAX To víš, já vstávám v půl šestý. A pak hodinu a půl trénuju. Ranní ptáče dál doskáče, bez práce nejsou koláče, kámen, co se hýbe, mechem neobroste a tak dále. Vždyť přece všechny ty přísloví znáš, tati.

GREGOR Ano. Znáš je všechny ode mě. (*chodí dál po bytě*) Tady vůbec nejsou oddělený pokoje. Všechno je průchozí!

MAX To je loft, tati! Loft! V loftu se nic neodděluje. To jsem právě chtěl. A tak jsem to zadal i architektovi. Tam vzadu jsou krbový kamna.

GREGOR Všechno je to předesignovaný.

HANA Závidíš, nebo co? Ty seš tak zapšklej, to snad není možný.

GREGOR Celý je to takový - přiteplalý. Jo, je to strašně teploušský. Chybí tady ženská. Máš ženskou?

HANA Nech toho, prosím tě!

MAX Takže takhle: v tuhle chvíli je na řadě moje firma. Jo? Firma skvěle běží a poběží ještě líp. Potom přijde ženská. A potom děti.

GREGOR Aha, takže ty máš všechno takhle naplánovaný.

MAX Všechno podle plánu. Taky sis to měl dřív nějak líp naplánovat.

GREGOR Ty, ty si byl náš plán.

25. SCÉNA: Fabián o životě svých rodičů.

FABIÁN A vy se zase staráte jen o mě. To jsem vám přece říkal už před pár lety, že mám pořád pocit, jako by můj život určoval vaše životy.

HANA Musíš taky občas mezi lidi. Potřebuješ nějaké přátele a trochu zábavy.

FABIÁN Ale ne, tohle je něco úplně jiného.

HANA Máš tak zvláštní myšlenky. Je to vlastně hodně skličující.

FABIÁN To ne, ale co by vám zůstalo, kdybych najednou přestal existovat? Ten váš domeček z karet, co si stavíte na mém životě, by se přece okamžitě zhroutil. A co zbyde? Víš, kdyby někdo něco aspoň kritizoval nebo měl na něco opravdu jiný názor, tak by to zároveň znamenalo: respektuju člověka co s ním mluvím, jaký opravdu je. Ale všechno je jakoby dutý, jako nějaká prázdná schránka, a já mám pocit, že to nejsem já.

HANA Ty máš pocit, že nesrespektujeme jaký opravdu jsi?

FABIÁN Jo, někdy ano.

HANA Ale to přece není možný!

GREGOR Fabiáne...

26. SCÉNA: Dvacetiletá Amélie leze v noci do postele rodičů.

Amélie v noci vstoupí do ložnice spících rodičů a vzbudí je.

GREGOR Co je, Amélie, už spíme, copak se děje?

HANA My spíme.

GREGOR Slyšíš? Spíme.
AMÉLIE Můžu si lehnout k vám do postele?
HANA (*odmítavě*) M-m.
AMÉLIE Prosím.
GREGOR Amélie, prosím tě...
HANA Amélie, je ti dvacet, takže jdi spát.
AMÉLIE Mami, prosím.
HANA Prosím tě, tak pojd'.
GREGOR Tak pojd' sem.
HANA Ale je to naposledy.
GREGOR Půjdeš mezi nás? Sem, koukej.
HANA Už seš dospělá ženská, Amélie. Nemůžeš přece...
GREGOR Pojd', nech ji.
HANA Tak pojd'. No copak nám to sem leze?

27. SCÉNA: Fabián sní o sestře.

FABIÁN Neměl jsem mít ještě sestru?
HANA Jak to myslíš?
FABIÁN Je to zvláštní. Už nějaký čas se mi zdá o tom, že mám sestru. Stojí přímo přede mnou. Mám pocit, že vlastně měla být na mém místě. Místo mě.
GREGOR Fabiáne, jako umělec – jak bych to řekl – seš zkrátka abnormálně citlivý.
FABIÁN A ta sestra? Neměl jsem ji teda mít? Nepřišla jsi třeba někdy o dítě, nebo nestalo se něco?
HANA Ne. (*zhluboka vydechne*). To ne.

GREGOR Páni.

HANA Fabiáne, to jsem nevěděla, že máš takový starosti.

FABIÁN Vždycky jsem si připadal jako takové provizorium. Jako by na mém místě mělo být něco jiného.

HANA To jsi nám ještě nikdy neřekl.

FABIÁN Někdy si připadám, jako by všechno to, co se tady děje, byla nějaká předehra. Předehra pro skutečný život a já se marně pokouším tenhle život nějak zahrát. Někdy už jsem ale docela blízko.

Jenže vy vůbec nechápete, co tím myslím. Znáte preludia z opusu 28 od Chopina? Preludia znáte, ne? Jsou to takové přede hry, aby se vyzkoušelo naladění klavíru, aby se navázal kontakt s publikem, aby se člověk rozehřál. Prostě přede hra. Nejčastěji se mi vybaví preludium číslo 15. Můžu vám to zahrát.

GREGOR Ano, prosím.

FABIÁN Tak já to zkusím.

Fabián si sedne na stoličku ke klavíru a spustí. Hra klavíru v obývací místnosti přejde do jednoho z Fabiánových koncertů a končí ohlušujícím aplausem.

28. SCÉNA: Po koncertě v umělecké šatně.

HANA Můžeme dál?

FABIÁN Jasně, pojd'te. Zavřete dveře. (*v eufórii*) Vůbec nevím, jak dlouho jsem... Kolikrát jsem přidával? Už jsem to pak ani nepočítal. A nejhorsí je – vůbec nevím, co jsem dělal jinak! Prostě to bylo úplně jiný.

HANA Seš celej zpocenej, Fabiáne.

GREGOR Co jsi prosím tě dělal?

FABIÁN Já? Hrál jsem? Já nevím.

Všichni tři se rozesmějí a obejmou se.

FABIÁN Pojd'te sem. To teda bylo.

Klepání na dveře, ty se otevřou.

ŽENA Je tady Vladimír Malachov, rád by mluvil s Fabiánem
Wendtem.

FABIÁN Ano.

HANA Ten tanečník?

FABIÁN Ano, Malachov, to je on. Asi byl v publiku.

MALACHOV *Hi. Nice to meet you.*

FABIÁN *Nice to meet you.*

MALACHOV *I'm very impressed. So it's really, really amazing, you know. The first time I hear you, I see you, how passionate you are. I'm nervous you know because I was never in the dressing room to people to say...*

FABIÁN But I'm nervous, too, to meet you. May I introduce you to my parents? This is my mother.

HANA Hi, I'm his mother. Hello.

MALACHOV Nice to meet you.

HANA Nice to meet you.

GREGOR Nice to meet you, Mr Malachov.

MALACHOV My god! You have such a fabulous son.

29. SCÉNA: Amélie u lékaře.

LÉKAŘ Tak Amelie, a teď prosím zhluboka nadechnout. Ták. A vydechnout. Nedýchat. Tak. Ještě jednou nádech a výdech. A vydrž. Takže, moje milá Amélie, máme na plicích trochu vody.

AMÉLIE *(vzdychne)* Bože můj.

LÉKAŘ Srdíčko je navíc poslední dobou trochu slabé a to budeme muset napravit. Ještě si promluvíme s maminkou, ano?

HANA *(k Amélii)* Počkej chvíli venku, Amélie.

Amélie opustí ordinaci. Hana se zhluboka nadechne a vydechne.

LÉKAŘ Paní Wendtová, posaďte se prosím. Améliina srdeční vada se, jak vidíte, zhoršila. To jste si ostatně všimla. Nastaly i další potíže - oteklé nohy, voda na plicích, poruchy srdečního rytmu. Ale na druhou stranu ještě můžeme udělat spoustu věcí. Myslím, že tomu dítěti budeme pomáhat ještě dlouhou dobu.

HANA Víte, já...

LÉKAŘ Ano?

HANA já bych zkrátka potřebovala vědět, kolik společného času nám ještě zhruba zbývá. Je těžké to takhle říct?

LÉKAŘ Ano. To se říká samozřejmě dost těžko. Především protože se přesně neví, jak se bude srdíčko vyvíjet. Ale taky záleží trochu na tom, jak dlouho a jak dobře působí léky. Já bych to řekl asi takhle: mohlo by to takhle ještě jít tak asi pět až sedm let.

HANA Ach, Bože...

LÉKAŘ To je ale jenom opatrný odhad. Všechno taky může být úplně jinak.

HANA Ale ne, i tohle už je pro nás – ach, když to tak říkáte – je to pro nás trocha naděje.

30. SCÉNA: Jídlo u Maxe a Antonie, oznámení těhotenství.

MAX Tak jo.

HANA Tak, dobrou chuť.

ANTONIE Dobrou chuť.

GREGOR Copak je to dobrého?

ANTONIE Udělala jsem Venušiny mušle na lanýžovém másle.

HANA Dobrou chuť! Mušle se mají zapíjet bílým vínem.

Dá si lok vína.

MAX Antonie je totiž nejen moc moc hezká a nejen moc, moc chytrá, Antonie taky umí fakt dobře vařit. Proto jsem opravdu rád, že jsme se navzájem našli. Pusu. (*políbí Antónii*) Tak a ještě jedna věc, dobře, jak bych vám to jenom řekl?

ANTONIE Tak, jak jsme se domluvili.

MAX Ok. Takže to řeknu pěkně bez příkras: Antonie je těhotná.

ANTONIE Ve třetím měsíci.

HANA Bože, děti, já mám takovou radost! Tak na to bych se teď ráda napila. Lidičky, to je ale štěstí, pojd' sem, Antonie! Gratuluju, Maxi!

GREGOR Maxi, a to jste si to nějak přesně promysleli, nebo se to přihodilo jen tak?

MAX Přesně promysleli. Teď je na to perfektní chvíle, no ne?

HANA (*ke Gregorovi*) Budeme babička a děda.

MAX Určitě to bude silnej a zdравej kluk. Víš, tati, vy jste to tehdy všechno strašně zkoumali. To už vůbec nemáme zapotřebí. Chodíme s Antonií jenom na ultrazvuk a hotovo. Optimalizovanej už jsem přece já, ne? Z toho musí vzniknout něco skvělýho, nemám pravdu?

ANTONIE To každopádně!

Max und Antonie se smějí.

GREGOR V tvém případě to bylo evidentně potřeba. Jinak by nevzniklo to, co tady teď máme.

MAX Evidentně jste to tenkrát potřebovali vy.

GREGOR To jo, ale ty pravděpodobně taky. Jinak bys teď nebyl takový, jaký seš.

Hana se rozjařeně směje v pozadí.

HANA No jo, to mě nikdy nenapadlo. Ale má pravdu.
MAX V čem?
HANA No vždyť má pravdu.
MAX Mami, prosím tě, neměla bys tolik pít.
HANA Venušiny mušle! (*dostane záchvat smíchu*)
GREGOR To už by snad pomalu stačilo, ne, Hano?
MAX Jo, tati, taky bych řekl, že už to stačilo. Hele, mami...
HANA Už je to dobrý. Změníme téma.
MAX Ale teď naprosto vážně. Chtěl bych vám oběma něco říct.
HANA Už jsem zticha.
MAX Mluvil jsem o tom i s Antonií. Nebudete se s mým dítětem –
 teda, s naším dítětem - stýkat, pokud se to s tím alkoholem
 nezmění.
(*ke Gregorovi*) Teda, tati, že to tak musím říct, někdy si svou ženu srovnej
 trochu do latě!

31. SCÉNA: Fabiánova nehoda.

Hana zvedne telefon.

HANA Haló, Wendtovi.
Na druhé straně telefonu je slyšet ze sluchátka Fabián.
FABIÁN Ahoj, mami, tady Fabián.
HANA Fabiáne! Odkud voláš?
FABIÁN Jsem na cestě k tobě. Sedím v autě. Za chvíli tam budu.
 Chtěl jsem ti jenom říct, že jsem...

Změna perspektivy: u Fabiána v autě, Hana ze sluchátka.

- FABIÁN Vzpomínáš si na ten rozhovor, jak jsem se vám pokoušel vysvětlit o sobě...
- HANA U tebe doma?
- FABIÁN Ano.
- HANA Jo, vzpomínám si.
- FABIÁN Včera během koncertu jsem měl poprvý pocit, že se nemusím honit za kdovíjakým ideálem a pořád nějak zkoušet být sám sebou, nebo tak něco, ale najednou to tam bylo. Víš, co myslím? Jsem tak šťastnej.
- HANA Ten koncert byl krásnej. Fakt nádhernej.
- FABIÁN To jsem ti teď chtěl jen tak v krátkosti říct.
- HANA Tak to mám radost i za tebe, Fabiáne.
- FABIÁN Jo, já mám taky radost.

Kvílení pneumatik, náraz Fabiánova auta.

- HANA Fabiáne? (*nejistě*) Fabiáne?! (*v panice*) Fabiáne!!!

Opět změna perspektivy: u Hany v bytě.

- HANA Fabiáne, teď jsem dostala trochu strach. Haló, tak řekni něco!
Haló?! Fabiáne?!

Kromě šumu není už na druhém konci nic slyšet.

32. SCÉNA: Max a Gregor ve výtahu.

Max a Gregor v podzemní garáži.

MAX Tak co tomu říkáš? Hele, tady: Car Solutions Max Wendt.

GREGOR Hm, to ale není moc dobrá typografie. Logo jsem ti mohl udělat já.

MAX Vždyť to vypadá bezvadně.

GREGOR Jsem přece grafik. Udělal bych to fakt hezky.

MAX Mám na to jenom samý dobrý reakce.

Výtah přijel.

MAX Tak, a je to tady.

GREGOR Mohls mě aspoň nechat udělat logo. Mohl jsi mi dát zakázku. Zase by se o mně vědělo.

MAX Tati, já potřebuju...

GREGOR Mohl jsi mi pomoci postavit se na nohy.

MAX Nemám zapotřebí ti zadávat nějaký zakázky. Až budeš potřebovat peníze, tak se prostě ozvi. To není vůbec žádný problém.

GREGOR To ne, to nechci.

MAX Hele, rád ti pomůžu. Tak si nech pomoci! Potřebuješ to.

GREGOR Ne. Maxi, všechno, co tady děláš, mi přijde opravdu hodně dobrý. Taky jsem na tebe dost pyšnej.

MAX Jo, ale nějak to na tobě není poznat.

GREGOR Jsem na tebe hrdej! Ani si nedokážeš představit, jak moc!

MAX No teda, to tě muselo stát dost přemáhání.

GREGOR Mám hroznou radost, že seš úspěšnej. Přijde mi to skvělý, ale se mnou to jde z kopce.

Výtah se zastaví a dveře se otevřou.

33. SCÉNA: Hana a Gregor o svém životě s Amélií.

HANA Je docela samostatná.

GREGOR Absolutně.

HANA To je přece hezký. Teď máme aspoň občas trochu času.

GREGOR Nikdy jsem si to takhle nepředstavoval.

HANA Co? Náš život?

GREGOR Ano.

Hana se krátce zasměje.

GREGOR Dostalo to úplně jiný obrátky, co?

HANA Stejně si myslím, že to všechno bylo tak nějak dobře.

GREGOR Kdybych měl být úplně upřímněj: nikdy jsem nevěděl, jak to všechno zvládnou. Občas jsem se přistihl, že od toho chci utéct, protože na to vlastně nemám.

HANA Jenže ty seš taky moc složitej. Vždyť je to něco...

GREGOR Ano, ale je to tak, chci ti jenom říct, že jsem až takhle oklikou zjistil, že nejkratší cesta je prostě ta oklika, víš.

HANA Dej mi ruku.

Oba se usmějí.

34. SCÉNA: 5. výročí úmrtí Fabiána, v Gregorově nové rodině.

GREGOR Angeliko?
ANGELIKA Ano, copak? Seš dneska celej den takovej – zamklej.
GREGOR Seš skvělá ženská.
ANGELIKA Díky.
GREGOR Jsem tak rád, že jsem si tě vzal.
ANGELIKA A co se děje?
GREGOR (*vzdychne*) Dneska je to pět let, co umřel Fabián. A já musím zavolat Haně. Musím jí teď zavolat.
ANGELIKA No tak jí zavolej.
GREGOR Tak já jí teď zavolám. Dej prosím pozor na malou, ať sem nechodí.
ANGELIKA Dám.

Vytáčení telefonu

35. SCÉNA: 5. výročí úmrtí Fabiána, Hana sama ve starém bytě.

Hana pozorně poslouchá ve svém obýváku klavírní nahrávky svého zesnulého syna Fabiána. Zazvoní telefon.

HANA (*pro sebe*) Nejsm tady.

Nakonec se zapne záznamník. Je nahlas slyšet stará nahrávka s Fabiánem.

(*ze záznamníku*) Tady jsou Hana... Fabián... a Gregor... Wendtovi. Bohužel nejsme doma, ale můžete nám zanechat zprávu.

Přes záznamník teď mluví Gregor.

GREGOR Haló, Hano. Hano? Prosím, zvedni to. Hano, já vím, že tam seš. Taky na to celý den myslím... prosím... Hano!

Hana si nadále pobrukuje melodii klavíru, jako by chtěla přijít na jiné myšlenky.

GREGOR Já vím, že zase posloucháš tu hudbu, vím to. Hano, prosím tě, vypni to!

Na druhém konci vejde do místnosti Gregorova dcerka a začne něco říkat, Angelika ji zadrží.

GREGOR Hano? Prosím!

Hana začne plakat.

HANA Prosím!

GREGOR Myslím na tebe.

HANA Ano.

GREGOR Můžeš mi kdykoli zavolat.

HANA Ano.

GREGOR Prosím! Ano?

Gregor zavěsí.

36. SCÉNA: Vánoce rodiny s vnukem u Maxe a Antonie.

ANTONIE Dá si někdo cukroví? Nebo něco k pití?
HANA Jo, já bych se něčeho napila.
ANTONIE A co by sis dala, Hano?
HANA No, ten moc dobrý džusík jako má můj vnouček.

Gregor rozbaluje dárek, papír šustí.

MAX Áá, copak to tam asi máme.
VNUK Tati, rozbalíš to?
MAX Tatínek to Maxíkovi rozbalí.
VNUK Auto.
MAX Jo, auto.
HANA Podívej, to je ale krásný!
GREGOR To je úplně stejný, jako má tatínek.
MAX Chtěl bys takový auto?
VNUK Jo, chtěl.
MAX To rád slyším. Je to můj syn, co?
HANA Podívej, dělá to úplně stejně jako tenkrát ty. Tohle jsi taky pořád dělal.

Max dělá zvuky jedoucího auta a začne si hrát s autíčkem.

MAX *(změněným hlasem, hraje)* Zastavte, prosím. – Ne, ne!
HANA Celej náš Max! U toho krbu je to fakt hezký.

GREGOR Hele, Maxi, Antonie, nejsme žádný ukázkový rodiče nebo tak něco, to opravdu ne.

HANA Neměli jste to s námi vždycky lehký.

GREGOR To ne. A proto mám radost, že tu můžeme být takhle pohromadě.

MAX No, budu mluvit i za Antonii, když řeknu, že nás těší, když je rodina pospolu.

ANTONIE Určitě. Taky nám přijde důležitý slavit Vánoce společně.

GREGOR Jsem vám moc vděčnej, že nás vždycky takhle přijmete.

HANA Je to náš Max, no ne?

MAX Tak, je tři čtvrtě na osm. Bohužel už budete muset jít. Za chvíli nám totiž přijdou kamarádi.

ANTONIE Ještě budeme mít takovou malou cocktail party.

GREGOR Aha, tak to je pěkný.

HANA Nemám ještě trochu pomoci s úklidem?

ANTONIE Ne, to ne, to je v pohodě.

GREGOR Ne, Hano, už abysme šli. Chtějí teď být sami...

MAX Tak zase za rok! To byl jenom vtip.

GREGOR My si to uděláme doma taky pěkný. Koukneme se trochu na televizi a tak.

MAX Jo? Budete ještě koukat?

HANA Tak vám přežeme pěkný večer. Pojd' ještě ke mně, broučku. Pojd' ještě k babičce.

VNUK Tak ahoj.

MAX Řekni „ahoj“ dědovi.

VNUK Ahoj.

37. SCÉNA: Procházka s Amélií.

HANA Podívej se, musíš někdy mámě pomoci, aby se mohla opřít.

AMÉLIE Kolínko ji bolí.

HANA Ta tvoje maminka bábinka.

GREGOR Spíš dědek a bába než táta a máma. Pěkná procházka, Amélie, co?

AMÉLIE Co vlastně budete dělat, až budu mrtvá?

HANA Co budeme dělat? Jak jsi na to teďka přišla?

AMÉLIE Já přece vím, že mám srdeční vadu.

HANA Amélie, chceš abych byla smutná?

GREGOR Takovýchle věci neříkej.

HANA Jsme přece všichni spolu, Amélie. A když se mají lidi hodně rádi, tak spolu taky napořád zůstanou.

AMÉLIE Ale já umřu dřív než vy.

HANA To se přece vůbec neví, Amélie. To se přece vůbec neví.

GREGOR Víš, co udělám, až umře? Já už to vím, co udělám. Vlastně to s tebou bylo pořádně namáhavý. Takže si pak budu muset zase pořádně odpočinout. Udělám cestu kolem světa.

HANA Pořádně se vyspat!

GREGOR Pak si od ní pořádně odpočineme, co, Hano?

HANA Pojedeme někam lodí.

GREGOR A budeme sedět pod palmama a prohlížet si její fotky a vzpomínat na ni a...

AMÉLIE Ale já tě mám strašně ráda.

GREGOR Vždyť já tebe přece taky.

AMÉLIE Dej mi pusy.

GREGOR Mám ti dát pusy?

AMÉLIE Jo.

GREGOR Takovou tu hlasitou?

AMÉLIE A máma taky.

HANA Tak pojď sem!

Mlaskavé pusy.

AMÉLIE To mám strašně ráda.

GREGOR Co máš rada? Pusy?

AMÉLIE (*se směje*) Já miluju pusy!

Dávají si dál pusy a Amélie křičí radostí.

38. SCÉNA: Krátce před implantací, v londýnské nemocnici.

SESTRA *Hana? Gregor? So today is the big day. The embryo transfer. So if you just like to get into the bed. And I'll give you a couple of minutes.*

VYPRÁVĚČ Ted' musíme naše představy opustit. Je půl deváté ráno. V Londýně vybrali lékaři k implantaci jedno ze tří embryí. Zanedlouho bude toto embryo zavedeno do dělohy Hany Wendtové.

HANA Bože můj, Gregore, já budu za chvíli těhotná.

GREGOR Mám trému.

HANA Já taky.

GREGOR Celou dobu na tebe myslím, ano?

HANA Mysli na nás. Kdopak to asi bude. (*zasměje se*) Gregore, copak to asi bude za člověka? Kdopak to k nám brzy přijde?

Obejmou se.

SESTRA Okay, I'm inducing the anesthetic for a narcosis now. You may feel a little... it's okay, it's okay.

HANA What shall I do?

SESTRA So, if you like to count down from twenty. Count with me.
Twenty,

(společně s Hanou): nineteen.

HANA Eight... (*narkóza už působí, Hana začíná chrápat...*)

VYPRÁVĚČ To byli „Nezrození“.

S xxxxxx jako xxxxxx, v dalších rolích: xxxxx, tvůrčí tým: xxxx, režie: xxxxx